
**Svar från Flyktinggruppernas riksråd, FARR,
angående remiss Ds 2015:12 ”Missbruk av svenska pass”.**

FARR – Flyktinggruppernas riksråd har beretts tillfälle att ge synpunkter på Justitiedepartementets utredning och förslag, och anger följande.

Sammanfattning av FARR:s synpunkter:

FARR arbetar för en human och solidarisk asylpolitik med fokus på att försvara asylrätten och värna om rättssäkra asylprocesser. Vi anser att utredningen har stora brister eftersom den inte går in på konsekvenserna för de människor – flyktingar - som utredningen menar använder sig av andra personers pass, om de föreslagna åtgärderna genomförs. Vad är deras alternativ till att resa? Utredningen får oss inte att förstå passmarknadens enorma betydelse för flyktingars möjlighet att resa en aning säkert – om än till höga priser och irreguljärt - och inte heller EUs instrumentella roll i att tvinga fram det *irreguljära* resandet. EU är inte orsaken till att människor flyr, men till att flykten till ett EU-land måste ske irreguljärt. FARR menar att utredningen är för teknokratisk och saknar empati för människors behov att resa säkert, men också att den indirekt fördömer de många svenskar, som inte är så ordentliga som utredningen bedömer är ”normalt”. Utredningen nämner kort visumregler, resvägar och oroshärdar men inte mycket mer än så, när FARR menar att den borde ha gett utrymme för att beskriva den kontext i vilken passen används. Omfattningen av svenska pass i sammanhanget är oklart, men det verkar uppenbart att andra EU-länders pass är vanligare. FARR känner naturligtvis till att andra människors pass används för resor till och inom EU. Vi känner inte till omfattningen, men vi vet att när så sker och det lyckas innebär det en relativt riskfri resa för den som flyr. Så många andra riskfria alternativ finns inte. I stället tvingas de flesta flyktingar riskera sina liv för rätten att söka asyl i ett EU-land, och många mister det. FARR konstaterar att föreslagna åtgärder för att minska ”missbruket” går stick i stäv med många frivilligorganisationers och EU-parlamentarikers krav på säkra, och legala, vägar in i Europa för flyktingar som söker skydd (söker asyl). Detta har framförts särskilt intensivt efter de stora fartygskatastroferna på Medelhavet hösten 2013. Så sent om i april 2015 dog 800 flyktingar - barn, kvinnor och män - i ett och samma fartygshaveri på Medelhavet. Att använda andra människors pass är inte ett legalt sätt att resa på, men eftersom de i allmänhet används vid en

flygresa innebär det ett avsevärt säkrare sätt att nå EU-länder än de andra alternativ som finns tillgängliga för flyktingar. FARR anser att utredningen har stora brister genom att inte redogöra för detta.

FARR anser att inget av de föreslagna åtgärderna skall genomföras i nuläget men föreslår istället åtgärder för att underlätta legalt resande för de grupper som idag missbrukar svenska pass.

Bakgrund och gällande rätt

Utredningens uppdrag har varit att överväga åtgärder för att motverka missbruk av svenska pass i form av att svenska pass används, av personer som passen inte är utfärdade för, vid resa till Sverige och till andra EU-länder. Förslagen på åtgärder innebär bl.a. biometrisk kontroll av pass vid Schengenområdet yttre gränser, stora svårigheter för svenska medborgare att få ut mer än tre pass under en femårsperiod, samt att barns pass begränsas till två respektive tre år beroende på deras ålder.

FARR ser inte som sin uppgift att kommentera allt som står i utredningen och väljer att framföra synpunkter främst på det som faller inom ramarna för FARR:s verksamhetsområde – att verka för en human och solidarisk asylpolitik samt att försvara asylrätten och rättssäkra asylprocesser.

Rätten att söka asyl finns inskriven i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna (1948) och senast i EU-stadgan om de grundläggande mänskliga rättigheterna, som togs 2007 i Lissabonfördraget. I FN:s flyktingkonvention från 1951 och ett antal andra FN-konventioner preciseras mänskliga rättigheter, som självklart också är flyktingars rättigheter, som till exempel Kvinnokonventionen, Barnkonventionen och Tortyrkonventionen.

Europakonventionen från 1950 tar också upp dessa de mänskliga rättigheterna. EU-direktiv anger flyktingars rätt till skydd och rättigheter under asylprocessen och i mottagandet.

Flyktingar är alltså människor med tydliga avtryck på en rad politikområden. FARR vill understryka att det är anmärkningsvärt att flyktingars behov, villkor och utsatthet sätter så lite avtryck i utredningen trots att utredningen kopplar ”missbruket” till flyktingar.

I utredningen framkommer att svenska pass har en giltighetstid på fem år och att under de senaste åren har närmare 1.5 miljoner vanliga pass utfärdats per år. Antal pass som anmäls stulna, varierar de senaste åren mellan 50 000 och 60 000 per år. Utredningen söker förklaringar till varför många pass anmäls stulna och konstaterar efter uppgifter från Frontex och polis att det finns en marknad för EU-medborgares pass. En alltmer avancerad tillverkning av pass med biometriska uppgifter inlagda gör att EU-pass är svåra att förfalska och att då de används irreguljärt sker det i första hand av personer som till sitt utseende, kön och ålder liknar personen på passen. Enligt Frontex upptäcktes under 2013 närmare 10 000 försök att resa in i EU/Schengen genom användning av felaktiga resehandlingar. Siffran gäller inte just svenska pass men svenska pass hör enligt Frontex och turkisk, tysk och grekisk polis

till de EU-länders pass som används ofta, även om franska, italienska, grekiska, spanska och tyska pass används mycket mer. Upptäckta försök att oriktigt resa in med svenska pass verkar röra sig om under tusen, kanske betydligt mindre. Mörkertalet är stort, menar utredningen med hänvisning till Frontex och svensk och internationell gränspolis. Nationaliteten hos dem som upptäcks visar att väldigt många är från kända flyktingproducerande länder som Syrien och Afghanistan. Enligt Migrationsverket anländer 30 procent av de asylsökande till Sverige med flyg, genom flygavgångar från såväl innanför som utanför Schengen.

FARR ser på möjligheten för en flykting att resa in på en annan människas pass ur en annan vinkel än utredningen, nämligen att passet då fyller en livräddande funktion. Att alla flyktingar inte har möjlighet att få ut ett hemlandspass, att EU:s visumrestriktioner gör att människor som bedöms kunna vilja söka asyl nekats visum och att EU:s fysiska barriärer med beväpnade försvar vid unionens yttre gränser medför att flyktingar tvingas till livsfarliga irreguljära resor, som arrangeras av smugglare för dyra pengar. Samtidigt har alla människor enligt internationella konventioner rätt att söka asyl.

EU:s gränsbevakning och EU-ländernas pass- och visumrestriktioner gör att människor som söker skydd hänvisas till irreguljära researrangörer – smugglare – med resor som kostar tiotusentals kronor och ibland mycket mer och som ofta är livsfarliga och skördar dödsoffer. Smuggling bedöms som kriminell handling i såväl EU-länderna som i många andra av världens länder – må sedan det som smugglas vara människor eller materiella ting som konsumtionsvaror, droger eller vapen. Att försöka ta sig in i EU innebär nästan alltid att vara beredd att ge sitt liv för detta. Att inte göra det, innebär att ändå dö men kanske långsammare; detta är en berättelse som vi inom flyktingrörelsen har hört många gånger. Smugglarna i sin tur är i stort sett de enda som möjliggör att människor kan använda sig av sin rätt att söka asyl. Det finns tyvärr såväl oärliga som ärliga smugglare, och en del är skrupelfria. Bland politiker och tjänstemän framställs ibland smugglarna och smugglarnätverken som orsaken till att människor tar sig över EU:s yttre gränser och söker asyl i EU. Det menar FARR är ett missvisande synsätt. I stället är det så att smugglare *möjliggör* att flyktingar kan utöva sin rättighet, men smugglarna är inte anledningen till att de vill söka asyl. Klart är att flyktingsmugglare överträder lagar och att många är hänsynslösa, men FARR ser en stor brist i utredningen att inte utförligt förklara varför det finns en marknad för både pass och smugglare, och hur alternativen till att resa utan dessa pass – vilket de flesta tvingas göra – ser ut. Utredningen gömmer sig dessutom flera gånger bakom orden att passen används av brottslingar, varvid läsaren har lätt att förmoda att det handlar kanske om terrorism. FARR är självklart emot terrorism, men terrorism ska inte bekämpas på bekostnad av flyktingars rätt att söka asyl.

Utredningens insamling av fakta

FARR anser att utredningen behöver fördjupa orsaken till varför det har uppstått en andrahandsmarknad för pass bland flyktingar, det räcker inte med orden visumregler och

resvägar. Det hade varit lämpligt om utredningens insamling av fakta också hade omfattat den sidan av saken, som vi i korthet belyser här.

Varje flykting som kan resa med ett pass, som lotsar hen igenom transportörernas kontroller (påtvungade av EU) innebär en skyddssökande person som inte har behövt riskera livet för att resa in i EU eller inom EU. De flesta har inte den möjligheten och under första halvåret 2015 korsade 137 000 människor Medelhavet irreguljärt, enligt UNHCR:s rapport från 1 juli 2015. 68 000 människor tog sig till Grekland, 67 500 till Italien, övriga till Malta och Spanien. De reste irreguljärt för att de inte hade visum. Majoriteten kom från länder med svåra konflikter och krig, framför allt från Syrien, Afghanistan, Somalia och Eritrea. UNHCR bedömer att majoriteten av de 137 000 är att betrakta som flyktingar. (UNHCR: "The sea route to Europe: The Mediterranean passage in the age of refugees", 1 July 2015.) Hade EU levt upp till sina ord om humanitet och människors lika värde hade dessa människor kunnat resa in i EU säkert och reguljärt.

Nu under sommaren 2015 anländer i genomsnitt tusen flyktingar om dygnet i båt till de grekiska öarna, vissa dygn det dubbla. Grekland har mycket små resurser att ta emot dem säkert och värdigt. Flyktingarna ser Grekland som ett transitland och vill resa vidare, vilket också måste ske irreguljärt och till stora kostnader. Resorna är mycket farliga. Se nedan.

De allra flesta flyktingar och andra migranter reser i dag in över Medelhavet och startar båtresan i Libyen eller i Turkiet. Till för några år sedan angavs att 20 000 hade dött på havet under de senaste tjugo åren, alltså tusen per år i genomsnitt och långt, långt fler än i den mycket uppmärksammande förlisningen av kryssningsfartyget Concordia för några år sedan. Men äntligen börjar nu döden på Medelhavet få stor uppmärksamhet. Fartygskatastroferna hösten 2013 ledde till att en rad internationella organisationer tillsammans med EU-parlamentariker återigen samlades under kraven på att EU måste få fram säkra och legala inresevägar till EU. Det har EU fortfarande inte lyckats med utan säkra och legala vägar har ersatts av räddningsoperationer till havs. Fartygskatastroferna har fortsatt och i april 2015 drunknade åtta hundra människor vid ett och samma tillfälle. Efter det gavs räddningsaktioner på Medelhavet mer stöd och EU har med stort motstånd från några EU-länder kommit överens om att omlokalisera 40 000 av de flyktingar som har lyckats ta sig till Italien och till Grekland samt ta emot först 20 000 men nu minskat till 15 000 från flyktingläger utanför EU. En droppe i havet jämfört med behovet och jämfört med vad Turkiet, Libanon, Jordanien, Kenya och många andra länder tar emot. Dessutom togs beslut om att bomba smugglarfartyg i Libyen!

De omänskliga svårigheterna att resa säkert och reguljärt rör inte bara hur man kommer in i EU. För att komma så långt har många redan riskerat livet, eller misslyckats och dött eller dödats. Ett än så länge okänt antal människor har mist livet när de har vandrat många timmar i mörkret över bergen mellan Iran och Turkiet, och ibland saknat både vatten eller mat, eller när de på olika sätt har rest genom länderna i Saharaområdet och alltför många har kidnappats och sålts av kriminella ligor. Eller när de på andra vägar har tagit sig till EU:s gränsländer. Vi inom flyktingrörelsen har hört otaliga berättelser.

Kampen för ett värdigt liv slutar inte med att ha kommit innanför EU:s gränser, eftersom dessa första länder av olika skäl inte förmår erbjuda trygghet. Från Grekland, som EU sedan 2011 inte betraktar som ens ett säkert land för flyktingar, kämpar flyktingar för att ta sig vidare upp genom Balkan och vidare in i EU. I takt med att antalet flyktingar som har sökt sig in i EU till framför allt Grekland har mångdubblats under 2015 – igen måste sägas att majoriteten är från flyktingproducerande länder – har antalet som försöker denna den norra väg ut ur Grekland under några månader femdubblats. Frivilligorganisationer förmedlar myndigheternas rapporter om tusen personer om dagen som passerar gränsen till Makedonien (FYROM) från Grekland. Detta är människor som inte har möjlighet, läs pengar, att låta sig bli hjälpt ut ur Grekland på andra sätt!

Något mer om denna den norra utresan. Den går från norra Grekland över gränsen till Makedonien, eller Albanien, och sedan vidare upp genom Makedonien, eller Albanien, till Serbien och vidare till Ungern, och därifrån till Tyskland, Österrike och andra EU-länder. Den innebär många, många risker för liv och lem. Många råkar riktigt illa ut genom övergrepp från rånarligor såväl som från polis och myndigheter. Alltför många utsätts för våld, förnedring, fängslande, internering under djupt inhumana former, och slutligen deportation tillbaka över gränsen varifrån de har kommit. Ungern deporterar till Serbien, Serbien till Makedonien och Makedonien till Grekland. Varifrån en ny irreguljär resa inom EU måste börja om igen. Till detta kommer att utstå köld, hetta, regn, hunger och andra umbäranden under resorna, med långa påtvingade vandringar till fots, som också barn, sjuka, gamla och gravida kvinnor tvingas till. Naturligtvis skadas, dödas och dör människor i samband med allt detta, men statistik finns inte. Länderna kan ha nya och bra lagstiftningar men som inte är implementerade. (Amnesty International: "Europe's Borderlands, violations against refugees and migrants in Macedonia, Serbia and Hungary", 2015, www.amnesty.org.)

Möjligheter att ta sig säkrare till Europa och in i EU direkt med flyg är mycket begränsad och är då förmodligen oftast knutna till användandet av resehandlingar utfärdade för någon annan. FARR vet inte omfattningen. Migrationsverket säger att 30 procent av alla asylsökande anländer med flyg FARR:s kommentar till det är att en del av dessa bör röra familjeåterförening från ett annat EU-land, ofta Grekland, enligt Dublin-överenskommelsen. Det förekommer också att personer som fått visum av andra anledningar, som arbetstillstånd, studier eller besök, istället söker asyl. Säkert är att alla dessa asylsökande - på något sätt som lagen inte har förutsett - har lyckats ta sig till ett asylland utan att utsätta sig för de påtagliga faror vi beskrivit ovan.

Utredningens analys och slutsatser

Utredaren har inte funnit säkra tecken på att missbruket av svenska pass ökar eller att det egentligen är särskilt många personer som får ut ett större antal pass - särskilt med tanke på att det för vissa yrkesgrupper med upprepat resande i vissa länder är helt naturligt att det går åt flera pass på relativt kort tid.

Utredarens egna undersökningar visar att grundorsaken till missbruket av pass är behovet att söka skydd - och gränspolitiken som inte ger några legala vägar. De flesta försvunna pass används alltså sannolikt av asylsökande. Enligt utredaren torde få av dem användas för andra bedrägerier. Utredarens resonemang leder inte på något tydligt sätt fram till de förslag som lämnas.

Utredaren har inte förklarat hur huvudförslaget att förbjuda mer än tre uttag av pass per femårsperiod skulle påverka smugglare som stjälar pass i Turkiet eller invandrare i Sverige som vill hjälpa strandsatta släktingar. Ingen av dessa två grupper skulle troligen påverkas av regeländringen. Däremot skulle den utgöra ett oproportionerligt straff gentemot personer som ser ut som flyktingar och som blivit bestulna på sina pass och gentemot personer som av humanitära skäl lånat ut sina pass. Möjligen skulle en del personer som är beredda att sälja sitt pass kunna avskräckas, men den effekten är oklar med tanke på förtjänsten av försäljningen samt att förlusten av pass bara förhindrar resor utanför EU för en viss tid. Om färre är beredda att sälja sina pass, kommer troligen antalet stölder att öka - eftersom flyktingarnas behov kvarstår.

FARR delar uppfattningen att det skulle vara bra om pass inte skulle missbrukas. Försäljningen av pass sker på en ekonomisk nivå som splittrar familjer och kan göra att människor hamnar i skuld för lång tid. Dessutom försätts oskyldiga personer i en illegal situation som påverkar deras säkerhet under resan och deras trovärdighet i asylärendet. Att asylsökande anländer med en resväg de inte kan förklara och ett pass som slängts bort eller återlämnats till smugglaren bidrar också till bilden av asylsökande som kriminella. Därtill kommer den självklara nackdelen att om många pass missbrukas sänker det passens värde som id-handling. Men om passförsäljningen ska motarbetas bör det ske med medel som verkligen kommer att påverka den, det vill säga genom legala alternativ. Det bör inte ske genom medel som utgör bestraffning av privatpersoner utan några reella utsikter att faktiskt minska missbruket.

Utredningens förslag om kontroll av pass vid gränspassage mm

Smuggling av asylsökande är en marknad som har utvecklats allt sedan EU-länderna införde visumtvång gentemot en stor del av världens länder inkluderande de flesta som människor har anledning att fly från. I takt med införandet av övriga gemensamma visumregler, transportöransvar, effektivare registrering, flygplatskontroller etc har smugglingen inte minskat - utan ökat eftersom behovet kvarstår och de legala vägarna täppts till. De senare årens utökade gränskontroll riktad just mot smugglingen har snarast fått effekten att farligare vägar används och priserna ökat. Det finns absolut inget som tyder på att ytterligare restriktioner av den typ som utredaren föreslår skulle minska behovet av att söka asyl och därmed minska smugglingen. Allt talar istället för att den skulle ta andra, potentiellt farligare vägar.

FARR anser inte att det rimligt att Sverige skulle vara pådrivande för utökade kontroller istället för att driva på för legala vägar. Sverige bör motarbeta förslag om "smart borders" och andra lösningar som inkräktar på resenärernas personliga integritet, försvårar gränspassage för alla resande och andra oönskade konsekvenser - utan att det på minsta sätt löser grundproblemen. Istället bör Sverige vara pådrivande för mänskliga rättigheter och lagliga alternativ.

FARR avstyrker utredningens förslag om ökade gränskontroller. Vi föreslår att Sverige istället ska verka för legala vägar. På kort sikt bör Sverige verka för de förslag som EU:s byrå för mänskliga rättigheter, FRA, och EU-parlamentets utskott för rättsliga frågor, LIBE, var för sig har lagt fram. Dit hör utfärdande av humanitära visum, upplåtande av andra reguljära program såsom arbetstillstånd och studier för flyktingar, upphävande av visumtvång i vissa situationer och underlättande av familjeåterförening. Sverige bör också verka för LIBE-utskottets förslag om att ersätta Dublinförordningen med ett frivilligt solidaritets- och rättigsbaserat omlokaliseringssystem, vilket skulle minska behovet av illegalt resande inom EU. (Se FRA Focus "Legal entry channels to the EU for persons in need of international protection: a toolbox" och 'Enhancing the Common European Asylum System and alternatives to Dublin').

Utredningens förslag om påföljder och åtgärder för att minska antalet pass

Svenska medborgare har grundlagsskyddad rätt att röra sig fritt och resa ut och in i Sverige. Svenskar reser mycket och hör till de EU-invånare som är bland de främsta att resa även utanför EU, vilket utredningen konstaterar. Resandet och antalet stulna pass ökar över tid.

Den som har blivit av med sitt pass, har rätt att begära ett nytt och få detta mot sedvanlig betalning. Att beviljas ett andra pass kan enligt utredningen beror på att det första har förkommit eller att det kan finnas skäl till att behöva två pass samtidigt. Men utredningen bedömer att bli beviljad mer än tre pass under en femårsperiod är inte "normalt", trots att utredaren beskriver att det går åt tre pass för den som förlorat passet en enda gång (det ursprungliga, det tillfälliga och det nya).

FARR anför det orimliga i att begränsa svenska medborgares grundlagsskyddade rätt till pass till endast tre stycken under en femårsperiod. Utredningen verkar ha mycket begränsade perspektiv hur människor kan vara och vilka situationer de kan hamna i utan att de för den skull är brottslingar eller nervärderar passet som värdehandling. Till denna grupp hör alltså personer som tappat värdehandlingar eller blivit bestulna mer än en gång under en femårsperiod samt personer som i yrkesverksamhet ofta besöker länder utanför EU och särskilt länder där det tar tid att få visum. Utredningen nämner flera gånger möjliga nackdelar med en föreslagen förändring, och avslutar sedan med att säga att fördelarna med förslaget ändå övervägar. Som exempel citerar FARR det som rör giltighetstiden för pass till barn. "En begränsning av giltighetstiden för pass till barn kan innebära att mängden pass som utföras kommer att öka eftersom barn måste ansöka om pass oftare än i dag. Detta medför att

passmyndigheten kommer att belastas med fler passärenden än tidigare. Förslaget kommer även att leda till ökade kostnader för barnfamiljer, i form av att flera ansökningsavgifter. Jag anser emellertid att de negativa konsekvenser som förslaget kan medföra i form av ett ökat antal passansökningar och ökade kostnader för den enskilde övervägs av att missbruket av pass som utfärdats till barn försvåras.” Slutsatsen kunde i stället ha blivit så här: ”..... Jag anser att de negativa konsekvenserna med att försvåra utfärdandet av pass för barn överväger eftersom det medför väsentligt ökade kostnader och tar mycket tid för en flerbarnsfamilj samt att ett ökat antal passansökningar utgör ett oönskat större tryck på en redan ansträngd poliskår.”

Sammanfattningsvis anser FARR att de förslag som läggs skjuter bredvid målet. Förslagen innebär en omotiverad bestraffning av personer som kan tänkas likna flyktingar och personer som behövt förnya sitt pass flera gånger, men skulle inte på något sätt straffa smugglarna. Förslagen förefaller utgöra svar på upplevt önskemål om hårdare tag, snarare än genomtänkta överväganden. Åtgärderna bör inte genomföras.

FARR föreslår istället att Sverige i samråd med FRA inleder försök med att underlätta laglig transitering för flyktingar genom Turkiet, eftersom en stor del av passmissbruket tycks utspela sig just där. Det skulle kunna ske antingen genom att upphäva visumtvånget för resande från vissa flygplatser eller genom särskilt uppdrag för ambassaden i Turkiet att utfärda humanitära visum, eventuellt i samarbete med UNHCR. En sådan åtgärd skulle minska efterfrågan på svenska pass på den illegala marknaden och drabba smugglarna.

Utredningens konsekvensanalys

Utredningens uppdrag har varit att överväga åtgärder för att motverka missbruk av svenska pass, inte att rädda liv eller skapa säkra vägar in i EU. FARR är också medveten om att varje land har rätt att kontrollera sina gränser och vidta åtgärder kring detta. Men genom att tona ner att passens andrahandsmarknad räddar liv och där priset för pass och resa stiger i takt med att svårigheterna ökar, undanhåller utredningen viktiga fakta. Likaså att det är EU som tvingar fram denna andrahandsmarknad. Utredningen antar att många svenska pass används så här, men har mest Frontexanställda och polismäns uppfattningar och antaganden att luta sig mot. I den slutliga konsekvensanalysen nämns ingenting om vad utredningens förslag kan komma att innebära för människor på flykt. Givetvis blir det livsfarligt för ännu fler människor som behöver skydd för krig, våld och förföljelse att söka skydd i Europa. För dem som kan komma över pengar blir det dyrare och dyrare. Oavsett om dessa är i en situation att de har mer pengar att använda än de flesta andra är också kan också välbeställda människor vara flyktingar med rätt att söka asyl, vilket är kanske onödigt att nämna. FARR uppmanar berörda tjänstemän och politiker att försöka tänka sig in i situationen att det var vi svenskar som behöver fly och ställs inför samma alternativ, skulle ni och vi och våra barn och barnbarn ha möjlighet att resa säkert? Att inte redogöra för sammanhanget på ett begripligt sätt och diskutera detta i den avslutande konsekvensanalysen tycker FARR pekar på en mycket stor brist. FARR vill karakterisera utredningen som teknokratisk utan förståelse för människan.

FARR anser att mot bakgrund av det ovan anförda bör samtliga förslag i utredningen avfärdas. Svenska pass utgör bara en liten, liten kugge i en stor problematik, och även små länder bör ta vara på möjligheterna att agera som humant föredöme. FARR uppmanar Justitiedepartementet till att förena sig med de många inom EU, i Sverige, och i Sveriges riksdag som vill införa både säkra och legala vägar in i EU för flyktingar.

Stockholm den 31 augusti 2015

Sanna Vestin

ordförande Flyktinggruppernas Riksråd, FARR